

[Mimi Jakobsen]

komme med nogle forslag engang til juni, tror jeg det er, i hvert fald til sommer.

Jeg vil gerne spørge til det andet ministerudvalg, for det mener jeg ikke jeg har set noget om. Hvornår kan regeringen fremlægge nogle samlede initiativer til fremme af den private opsparing?

Jeg bemærker også, at man nu fra regeringspartierne side fremhæver lempelsen af formueskatten som en stor gevinst. Det takker vi i CD for. Det var ikke det indtryk, vi havde, da vi sad døgn efter døgn og måtte prøve at tvinge en lempelse af formueskatten igennem. Og det var ikke nemt, fru Pernille Sams, det kan jeg garantere for! Men vi imødeser da nye forhandlinger om en yderligere lempelse – om ikke andet så i forbindelse med næste finanslov. Men pas nu på ikke at lette så højt fra jorden af begejstring, at vingerne ikke rigtig kan bære! Vi kan godt huske, hvad holdningen var til denne lempelse af formueskatten. Men nu er lempelsen sket, det er godt, og det er vi fint tilfredse med, når det nu ikke kunne blive bedre.

Mit spørgsmål til ministeren er altså: Hvornår spiller regeringen ud? For hvis den kadence, der indtil nu har ligget for disse initiativer, skal holde, er vi da lige ved at være overbevist om, at vi skulle støtte Kristeligt Folkepartis forslag, for så kunne det nye udvalg da hurtigt overhale det andet udvalg – hvis det er tempoet. Og det kunne jo være, at lidt fri konkurrence mellem sådan to udvalg kunne have sin gavnlige effekt.

Lad os få nogle udspil fra regeringen! For ellers bliver vi da nødt til efterhånden at rejse forespørgselsdebatter om dette. Hvis det lille ministerudvalg om opsparing også først er færdigt til sommer, vil det vel i realiteten betyde, at der ikke er nogen forslag på Folketingets bord før tidligst til oktober. Og er det så noget, der overhovedet får virkning i 1989? Nej, det er det jo sandsynligvis ikke.

Så jeg forstår ikke, at man lader tiden gå. Jeg kan godt se de manende ord, de alvorlige billeder fra pressemøder med økonomiministeren og det hele, og jeg synes, det er yderst dybsindigt det hele, men jeg kunne godt tænke mig at høre regeringens bud på: Hvad gør vi så ved det?

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at takke økonomi-

ministeren og derefter flere af de øvrige ordførere, de ordførere, som ikke alene har anerkendt, at vi har fat i et væsentligt problem, men som også har givet tilslutning til, at der her er noget, som i hvert fald skal kulegraves.

Herefter vil jeg kommentere de enkelte ordføreres indlæg.

Jeg er da enig i de forskellige ting, økonomiministeren fremdrog: der er et udvalgsarbejde i gang, der kommer en rapport osv. Jeg har én indvending, og det er, at selv om regeringen har et ministerudvalg, og selv om man har interne udvalg, er der ikke noget, der taler imod, at man kunne have et overordnet udvalg, som netop ser på hele sammenhængen imellem den utilstrækkelige opsparing og skattereglerne.

Jeg synes, SF's ordfører meget rigtigt redegjorde for, at regeringen allerede har taget en hel del initiativer – og dem tilslutter vi os fuldt ud – f.eks. renteaftgiften, hvor man virkelig har foretaget nogle dybtgående indgreb. Det kan så være praktisk at foretage nogle justeringer, bare det ikke får en uheldig dæmpende virkning netop på fremme af opsparingen. Men det at man er i gang og gerne kommer med initiativer så hurtigt som muligt, mener jeg ikke er i modstrid med, at man kunne foretage en generel undersøgelse.

Noget af det, som har ligget i mit baghoved, da jeg sad og udarbejdede dette forslag, var det såkaldte Thorkil Kristensen-udvalg, som beskæftigede sig med forarbejderne til skattereforment. Man havde en slags uafhængige eksperter udefra. Udvalget skal både vurdere det arbejde, vi har foretaget i de sidste år, og det, regeringen, går jeg ud fra, løbende vil komme med i de kommende måneder, så vi får en samlet rapport. Det tror jeg vil give os et endnu bedre beslutningsgrundlag. Det plejer jo at være god radikal politik, at man sikrer sig så godt et beslutningsgrundlag som muligt. Derved anerkender man, at her er et vitalt problem. Jeg har vandskeligt ved at se, hvorfor man ikke kunne lade yderligere nogle få uafhængige eksperter foretage en overordnet vurdering. De kunne sikkert påpege nogle ting, som kunne justeres anderledes. Det vil, tror jeg, fremme den livsvigtige debat og også de handlinger, som der er brug for.

Nogle har talt om, at vi her havde en syltekrukke. Der er jo ikke på nogen måde tale om, at man ikke kan komme med initiativer løben-